ADMINISTRATĪVĀ APGABALTIESA

Lieta Nr.142030710
143/AA43-0460-13/8

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā

Rīgā 2013.gada 2.aprīlī

Administratīvā apgabaltiesa šādā sastāvā:
tiesnese referente I.Kaļiņina,
tiesnese R.Paegle un tiesnesis M.Vīgants,

rakstveida procesā izskatīja administratīvā pārkāpuma lietu par *E.R.*, personas kods */personas kods/*, saukšanu pie administratīvās atbildības par Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 149.[21] pantā paredzētā administratīvā pārkāpuma izdarīšanu sakarā ar *E.R.* apelācijas sūdzību par Administratīvās rajona tiesas 2011.gada 30.septembra spriedumu.

Aprakstošā daļa

[1] 2009.gada 22.septembrī sastādīts administratīvā pārkāpuma protokols Nr.050/PA647304 (turpmāk arī – Protokols) par to, ka *E.R.* 2009.gada 22.septembrī plkst. 20.13 Rīgā, pa Cēsu ielu no Brīvības ielas puses Mēness ielas virzienā vadot mopēdu *TGB GF5*, valsts reģistrācijas numurs */reģistrācijas numurs/* (turpmāk – mopēds), izraisīja ceļu satiksmes negadījumu ar automašīnu *Audi 100*, reģistrācijas numurs */reģistrācijas numurs/* (turpmāk – automašīna *Audi*), kas brauca tajā pašā virzienā un veica kreiso pagriezienu pie Cēsu ielas 33.nama.

Ar Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes (turpmāk – Policijas pārvalde vai iestāde) 2009.gada 4.decembra lēmumu Nr.4374 (turpmāk – Lēmums) noslēdzās administratīvā pārkāpuma lietas izskatīšanas process iestādē. Tā rezultāta *E.R.* saukts pie atbildības par Ministru kabineta 2004.gada 29.jūnija noteikumu Nr.571 „Ceļu satiksmes noteikumi" (turpmāk – Ceļu satiksmes noteikumi) 4., 10., 70., 121.2. un

224.punkta prasību neievērošanu, jo *E.R.* bija uzsācis automašīnas *Audi* apsteigšanas manevru, kaut arī nepārprotami bija redzams, ka automobiļa vadītāja grasās veikt kreisā pagrieziena manevru. Par šādu pārkāpumu atbildība paredzēta Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa (turpmāk – LAPK) 149.[21] pantā. *E.R.* uzlikts naudas sods Ls 5 apmērā.

[2] Nepiekrītot Lēmumam, *E.R.* vērsās Administratīvajā rajona tiesā un lūdza Lēmumu atcelt turpmāk norādīto iemeslu dēļ.

[2.1] Ceļu satiksmes negadījumu izraisīja automašīnas *Audi* vadītāja, jo veica apgriešanās manevru braukšanai pretējā virzienā tam nepiemērotā ceļa posmā (pie Cēsu ielas 33.nama) un nepalaida garām *E.R.*

[2.2] *E.R.* nešķērsoja brauktuves vidus līniju, kā arī neveica apdzīšanu, bet atļautā ātrumā apbrauca daļēji apturētu automašīnu saskaņā ar Ceļu satiksmes noteikumiem. Automašīnas *Audi* vadītājai bija pienākums pirms manevra veikšanas palaist garām mopēdu, kas brauca tajā pašā virzienā. Pagrieziena rādītāja ieslēgšana nedod autovadītājai priekšroku (Ceļu satiksmes noteikumu 77.punkts).

[2.3] Policijas darbinieki nesastādīja notikuma vietas shēmu, notikuma aprakstā nebija norādīts virziens, kādā brauca automašīna *Audi* un mopēds. *E.R.* tika atteikts iepazīties ar lietas materiāliem un atteikts noskatīties videokameras ierakstu. Tādējādi nav redzams, ka negadījuma vieta nav ielu krustojums, tā nav piemērota apgriešanās manevram, un tas, ka *E.R.* nav inkriminējama apdzīšana.

[2.4] Apgriešanās manevru automašīna *Audi* bija uzsākusi nevis no joslas kreisās malas, bet no labās malas, līdz ar to *E.R.* nevarēja braukt pa labo malu. Automašīna *Audi* mirkli piebremzēja un no brauktuves labās malas strauji uzsāka apgriešanās manevru, aizšķērsojot visu braukšanas joslu.

[3] Policijas pārvalde rakstveida paskaidrojumā pieteikumu neatzīst, norādot, ka Policijas pārvalde, pieņemot Lēmumu, ir izvērtējusi visus lietā esošos materiālus, tai skaitā arī pieteicēja argumentus, un pieņēmusi likumīgu Lēmumu.

[4] Administratīvā rajona tiesa ar 2011.gada 30.septembra spriedumu noraidīja *E.R.* sūdzību. Tiesas spriedums pamatots šādi.

[4.1] *E.R.* saukts pie administratīvās atbildības saskaņā ar LAPK 149.[21] pantu, kas noteic, ka par to noteikumu pārkāpšanu, kuri paredz papildu prasības velosipēdu un mopēdu vadītājiem, izsaka brīdinājumu vai uzliek naudas sodu transportlīdzekļa vadītājam no pieciem līdz divdesmit latiem.

LAPK 149.[3] pants noteic, ka LAPK desmitā „a" nodaļā „Administratīvie pārkāpumi ceļu satiksmē" noteiktos administratīvos sodus nepiemēro velosipēda un mopēda vadītājam, izņemot gadījumus, kad attiecīgajā sankcijā velosipēda un mopēda vadītāja atbildība ir īpaši paredzēta.

Par apdzīšanas un samainīšanās ar pretim braucošo transportlīdzekli noteikumu pārkāpšanu atbildība ir noteikta LAPK 149.[9] pantā. Taču minētā panta sankcijās mopēda vadītāja atbildība nav īpaši paredzēta. Arī par LAPK 149.[4]panta 12.daļā paredzēto – citu šajā kodeksā neminētu ceļu satiksmes noteikumu pārkāpšanu – soda tikai transportlīdzekļa vadītāju.

Tādēļ persona, kura, vadot mopēdu, pieļāvusi Ceļu satiksmes noteikumu 4., 10., 70., 121.2. un 224.punkta nosacījumu pārkāpumu, saucama pie atbildības saskaņā ar LAPK 149.[21] pantu.

[4.2] Konkrētajā lietā par pierādīšanas līdzekļiem tiesa atzina *E.R.* paskaidrojumus, Protokolu, ceļu satiksmes negadījuma reģistrēšanas protokolu Nr.EZ076387, pārkāpuma videofiksāciju, notikuma vietas fotogrāfijas, cietušās personas paskaidrojumu un tiesas sēdē nopratināto liecinieku liecības.

[4.3] Tiesa konstatēja, ka pārkāpums noticis septembrī, diennakts tumšajā laikā. Lietā nav strīda par notikuma vietu, par to, ka cietusī persona *I.P.* brauca pirms *E.R.* pa Cēsu ielu un pirms manevra veikšanas bija ieslēgusi kreisā pagrieziena rādītāju. Taču lietā ir strīds par notikuma faktiskajiem apstākļiem, proti, vai *E.R.* pārkāpa Ceļu satiksmes noteikumu prasības, tādējādi izraisīdams ceļu satiksmes negadījumu.

[4.4] Atsaucoties uz Ceļu satiksmes likuma 1.panta 3., 5. un 6.punktu, Ceļu satiksmes noteikumu 1.8., 4. un 96.punktu, tiesa no ceļu satiksmes negadījuma reģistrēšanas protokola konstatēja, ka Cēsu ielas sākumā (virzienā no Brīvības ielas) ir 920.ceļa apzīmējums. Bet Cēsu ielā iepretim 33.namam, proti, vietā, kur notika satiksmes negadījums, uz brauktuves ir 923.apzīmējums.

Savukārt no Ceļu satiksmes noteikumu 314.1.apakšpunkta un 317.punkta tiesa secināja, ka Cēsu ielas posmā, kur notika transportlīdzekļu sadursme, bija noteikta viena josla braukšanai katrā virzienā. Turklāt pie Cēsu ielas 33.nama bija iespējams gan pagriezties pa kreisi, gan apgriezties braukšanai pretējā virzienā, to pieļāva ceļa horizontālais apzīmējums. Tādējādi tiesa atzina par nepamatotu *E.R.* argumentu, ka konkrētā vieta nav piemērota, lai apgrieztos braukšanai pretējā virzienā.

Izvērtējot *E.R.* argumentu, ka cietusī persona, kas bija ceļu satiksmes negadījuma izraisītāja, ar ilgstoši ieslēgtu transportlīdzekļa kreisā pagrieziena rādītāju maldinājusi *E.R.*, tiesa, atsaucoties uz Ceļu satiksmes noteikumu 10.punktu, atzina, ka arī cietušajai personai bija jāpārliecinās par manevra drošību.

No Ceļu satiksmes noteikumu 70., 75., 83.punkta regulējuma tiesa secināja, ka personai, kas veic kreisā pagrieziena (vai apgriešanās braukšanai pretējā virzienā) manevru, ir savlaicīgi jāieņem attiecīgais malējais stāvoklis, kas paredzēts braukšanai konkrētajā virzienā, kā arī jāpārliecinās, ka persona netraucēs nevienu aiz viņa braucošu transportlīdzekļa vadītāju, kas uzsācis apdzīšanu. Tāpat personai signāls ar gaismas virzienrādītāju ir jāieslēdz

savlaicīgi pirms manevra sākuma. Taču persona nav tiesīga maldināt citus ceļu satiksmes dalībniekus.

[4.5] Tiesa no lietā esošā videoieraksta konstatēja, ka cietusī persona lēnām veica kreisā pagrieziena manevru (apgriešanās braukšanai pretējā virzienā manevru) ar ieslēgtu kreiso gaismas virzienrādītāju, kad *E.R.*, braucot taisnā virzienā, sadūrās ar cietušās personas vadītās automašīnas kreisās puses priekšējām durvīm. Cietušās personas transportlīdzeklim ir salīdzinoši lieli gabarīti, tādēļ viņai, lai veiktu minēto manevru, bija nepieciešams veikt pagriezienu ar lielāku kustības amplitūdu. Tiesa atzina, ka *E.R.*, ievērojot cietušās personas rīcību – braucot lēnā ātrumā ar ieslēgtu kreisā pagrieziena rādītāju, bija jāparedz, ka cietusī persona veiks kreisā pagrieziena manevru.

Tiesa nepiešķīra ticamību *E.R.* argumentam, ka viņam bijis ieslēgts kreisā pagrieziena signāls, jo šāds fakts neapstiprinās ar lietā esošajiem pierādījumiem, arī tiesas sēdē *E.R.* pats uz to nenorādīja.

Turklāt tiesa ņēma vērā, ka *E.R.* tūlīt pēc negadījuma sniegtajā paskaidrojumā norādījis, ka pats izraisījis ceļu satiksmes negadījumu sliktu laika apstākļu un neuzmanības dēļ. *E.R.* savu viedokli mainīja pēc trim dienām, 2009.gada 25.septembrī sniedzot policijā papildus paskaidrojumus ar citādu faktisko apstākļu izklāstu.

Tiesa, vērtējot pierādījumus to kopsakarā, lielāku ticamību piešķīra tūlīt pēc negadījuma sniegtajiem *E.R.* paskaidrojumiem iepretim *E.R.* vēlāk papildinātajiem.

[4.6] Saskaņā ar Ceļu satiksmes noteikumu 224.punktu velosipēdu un mopēdu vadītājiem pa ceļu atļauts braukt vienā rindā iespējami tuvāk brauktuves (braukšanas joslas) labajai malai. Tālāk uz brauktuves atļauts izbraukt, tikai lai apbrauktu, apsteigtu vai apdzītu vai ja braukšanai attiecīgajā virzienā ir iekārtota atsevišķa braukšanas josla, kā arī šo noteikumu 229.punktā minētajos gadījumos, lai nogrieztos pa kreisi vai apgrieztos braukšanai pretējā virzienā. Netraucējot gājējus, atļauts braukt pa nomali, bet velosipēdu vadītājiem – arī pa ietvi.

Tātad vispārējais princips mopēdu kustībai pa ceļiem ir tāds, ka mopēdu vadītājam ir jāturas iespējami tuvāk brauktuves malai. Savukārt atrasties brauktuves vidusdaļā vai kreisajā pusē ir pieļaujams, ja mopēds gatavojas veikt kādu no apbraukšanas manevriem.

Tā kā tiesa neguva apstiprinājumu, ka *E.R.* par apbraukšanas, apsteigšanas vai apdzīšanas manevra uzsākšanu vispār bija brīdinājis [signalizēja ar ieslēgtu pagrieziena rādītāju], tiesas ieskatā konkrētajā lietā nav izšķirošas nozīmes apstāklim, kādu manevru (apsteigšanas vai apdzīšanas) *E.R.* veica. *E.R.*, redzot, ka priekšā braucošais transportlīdzeklis lēnā ātrumā ar ieslēgtu kreiso pagrieziena rādītāju uzsāk kreisā pagrieziena manevru, bija jāsamazina ātrums un jādod priekšroka cietušās personas automašīnai.

Jēdziena „apdzīšana" legāldefinīcija ir ietverta Ceļu satiksmes noteikumu 1.2.apakšpunktā, saskaņā ar kuru tā ir braukšana garām vienam vai

vairākiem braucošiem transportlīdzekļiem, iebraucot pretējā braukšanas joslā (brauktuves pusē) un atgriežoties iepriekšējā braukšanas joslā (brauktuves pusē). Savukārt apsteigšana, kā to noteic noteikumu 1.5.apakšpunkts, ir braukšana garām vienam vai vairākiem braucošiem transportlīdzekļiem, neiebraucot pretējā braukšanas joslā (brauktuves pusē).

Pienākums pārliecināties, tostarp par to, vai pa to pašu joslu priekšā braucošā transportlīdzekļa vadītājs nerāda kreisā pagrieziena signālu, Ceļu satiksmes noteikumu 121.2.apakšpunktā ir noteikts tieši personai, kas grasās veikt apdzīšanas manevru.

Vienlaikus tiesa ņēma vērā Ceļu satiksmes noteikumu 10. un 70.punktu. Saskaņā ar šīm tiesību normām, jebkuram transportlīdzekļa vadītājam jāpārliecinās par ceļu satiksmes drošību un par to, vai netiks traucēti citi ceļu satiksmes dalībnieki, pirms jebkura manevra veikšanas, tātad jārīkojas tā, lai neradītu satiksmei bīstamas vai satiksmi traucējošas situācijas un nenodarītu zaudējumus.

Tiesa secināja, ka ne tikai personai, kas gatavojas apdzīt priekšā braucošo transportlīdzekli, ir jādod brīdinājuma signāls ar gaismas virzienrādītājiem, vienlaikus pārliecinoties, ka pa to pašu joslu priekšā braucošā transportlīdzekļa vadītājs nerāda kreisā pagrieziena signālu. Šāda prasība ir attiecināma uz jebkura manevra, arī apsteigšanas uzsākšanu.

E.R. bija iebraucis joslas kreisajā pusē un, nerādot brīdinājuma signālu, uzsāka cietušās personas vadītā transportlīdzekļa apbraukšanu pa kreiso pusi, kā rezultātā izraisīja ceļu satiksmes negadījumu.

Izvērtējot *E.R.* norādīto, ka sadursmes vietā netika veikti mērījumi, tiesa konstatēja, ka ceļu satiksmes negadījums notika diennakts tumšajā laikā, kad lija lietus, līdz ar to bremzēšanas pēdu mērīšana nebija iespējama, jo lietus dēļ asfalts bija slapjš.

[4.7] LAPK 149.^{21} pants noteic iestādei rīcības brīvību naudas soda apmēra noteikšanā (brīdinājuma vai naudas soda no pieciem līdz divdesmit latiem).

E.R. par izdarīto pārkāpumu ir piemērots minimālais sankcijā paredzētais naudas sods piecu latu apmērā, kas gan nav uzskatāms par mazāko piemērojamo sodu par šāda veida pārkāpumu.

Tiesa, vērtējot soda apmēra lietderību atbilstoši LAPK 32.pantā noteiktajam, ņēma vērā gan *E.R.* attieksmi pret izdarīto pārkāpumu, gan ceļa un laika apstākļus (diennakts tumšajā laikā un lietainos laika apstākļos), kā arī izdarītā pārkāpuma apdraudējumu satiksmes drošībai, atzina *E.R.* piemēroto sodu par samērīgu.

[5] Par Administratīvās rajona tiesas 2011.gada 30.septembra spriedumu *E.R.* iesniedza apelācijas sūdzību, nepiekrītot pirmās instances tiesas motīviem.

E.R. atsaucās uz LAPK 240.pantu, uzskatot, ka tiesai ir jāvērtē cietušas atbildība, jo cietusī ir ceļu satiksmes negadījuma izraisītāja.

E.R. arī uzskata, ka iestādei Lēmuma pamatojumā bija jāvērtē LAPK 17. un 239.panta normas. Tiesai secinot, ka *E.R.* nav pieļāvis Ceļu satiksmes noteikumu 121.2.apakšpunkta pārkāpumu, nebija pamata atstāt Lēmumu negrozītu.

E.R. uzskata, ka tika pieļauti arī procesuāli pārkāpumi: pirmās instances tiesa neizskaidroja *E.R.* viņa tiesības un neļāva izteikt lūgumus; *E.R.* uzrunāja kā pieteicēju pēc Administratīvā procesa likuma (turpmāk – APL) APL 31.panta, bet *I.P.* kā cietušo personu, kaut gan APL tādu neparedz.

Turklāt apdrošināšanas kompānija noraidījusi *I.P.* prasību pret apdrošināšanas kompāniju, atzīstot *I.P.* par vainīgu ceļu satiksmes negadījuma izraisīšanā.

[6] Saskaņā ar LAPK 289.[21] panta otro daļu apgabaltiesa apelācijas sūdzību izskata rakstveida procesā.

Motīvu daļa

[7] Pārbaudījusi lietā esošos pierādījumus un izvērtējusi tos kopsakarā ar procesa dalībnieku izvirzīto argumentu pamatotību, Administratīvā apgabaltiesa atzīst, ka *E.R.* apelācijas sūdzība nav pamatota un ir noraidāma.

[8] Administratīvā apgabaltiesa atzīst, ka Administratīvās rajona tiesas 2011.gada 30.septembra spriedumā ietvertais pamatojums (*sk. šā sprieduma 4.punktu*) ir pareizs un pilnībā pietiekams, tādēļ Administratīvā apgabaltiesa pievienojas pirmās instances tiesas sprieduma motivācijai un to neatkārto.

[9] Izvērtējot *E.R.* apelācijas sūdzībā izteiktos apsvērumus, apgabaltiesa norāda turpmāko.

[9.1] *E.R.* atsaucas uz LAPK 240.pantu, uzskatot, ka tiesai bija jāvērtē arī cietušās atbildība, jo cietusī ir ceļu satiksmes negadījuma izraisītāja. Kā tika norādīts iepriekš, apgabaltiesa atzīst pirmās instances tiesas pamatojumu, kurā tika atzīts, ka *E.R.* bija iebraucis joslas kreisajā pusē un, nerādot brīdinājuma signālu, uzsāka cietušās personas vadītā transportlīdzekļa apbraukšanu pa kreiso pusi, kā rezultātā izraisīja ceļu satiksmes negadījumu, par pareizu, līdz ar to nav pamata uzskatīt, ka cietusī atzīstama par ceļu satiksmes negadījuma izraisītāju. Savukārt *E.R.* minētā tiesību norma [LAPK 240.pants] noteic, ka administratīvo pārkāpumu lietas tiek izskatītas, ievērojot principu, ka visas personas ir vienlīdzīgas likuma un institūcijas, kas izskata lietu, priekšā neatkarīgi no viņu izcelšanās, sociālā un mantiskā stāvokļa, rases un nacionālās piederības, dzimuma, izglītības, valodas, attieksmes pret reliģiju, nodarbošanās veida un rakstura, dzīvesvietas un citiem apstākļiem.

Apgabaltiesa nekonstatē apstākļus, kas liecinātu par šīs tiesību normas neievērošanu izskatāmajā lietā.

[9.2] *E.R.* arī uzskata, ka iestādei Lēmuma pamatojumā bija jāvērtē LAPK 17. un 239.panta normas. LAPK 17.pants noteic, ka pie administratīvās atbildības nav saucama persona, kaut arī tā izdarījusi šajā kodeksā vai citos normatīvajos aktos, kas nosaka administratīvo atbildību par administratīvajiem pārkāpumiem, paredzētu darbību, ja tā rīkojusies galējās nepieciešamības stāvoklī, tas ir, lai novērstu briesmas, kas draud valsts vai sabiedriskajai kārtībai, īpašumam, pilsoņu tiesībām un brīvībām, noteiktajai pārvaldes kārtībai, ja šīs briesmas konkrētajos apstākļos nav bijis iespējams novērst ar citiem līdzekļiem un ja nodarītais kaitējums ir mazāks nekā novērstais. Apgabaltiesa izskatāmajā gadījumā nesaskata faktisko pamatojumu tam, ka *E.R.* būtu rīkojies galējās nepieciešamības stāvoklī.

Savukārt LAPK 239.pantā ir uzskatīti apstākļi, kas nepieļauj lietvedību administratīvā pārkāpuma lietā. Iestāde minētos apstākļus izvērtē pirms lēmuma par personas saukšanu pie administratīvās atbildības pieņemšanas, taču, ja šādi apstākļi nav konstatējami konkrētajā lietā, LAPK 239.panta analīzi lēmuma pamatojumā neiekļauj. LAPK 274.panta pirmā daļa Lēmuma pieņemšana laikā noteica, ka, izskatījusi administratīvā pārkāpuma lietu, institūcija (amatpersona) pieņem lēmumu šajā lietā.

Minētā panta otrajā daļā noteikts, ka Lēmumā norāda: 1) tās institūcijas (amatpersonas) nosaukumu, kura pieņēmusi lēmumu; 2) lēmuma numuru, kura pirmie trīs simboli ir institūcijas trīsciparu kods, ko piešķir Iekšlietu ministrijas Informācijas centrs; 3) lietas izskatīšanas datumu; 4) ziņas par personu, uz kuru attiecas izskatāmā lieta, un šīs personas pārstāvi; 5) lietas izskatīšanā konstatētos apstākļus un tos apstākļus, kuri mīkstina vai pastiprina atbildību par administratīvo pārkāpumu; 6) protokola par administratīvo pārkāpumu numuru, izņemot gadījumus, kad administratīvā pārkāpuma protokolu nesastāda; 7) normatīvo aktu, kas paredz atbildību par attiecīgo administratīvo pārkāpumu; 8) lietā pieņemto lēmumu. Prasība izvērtēt Lēmumā visus LAPK 239.pantā uzskatītos apstākļus, kas nepieļauj lietvedību administratīvā pārkāpuma lietā, LAPK neparedz.

[9.3] Izvērtējot, vai pirmās instances tiesai secinot, ka *E.R.* nav pieļāvis Ceļu satiksmes noteikumu 121.2.apankpunkta pārkāpumu, bija pamats atcelt Lēmumu, apgabaltiesa konstatē, ka minētā tiesību norma noteic, ka pirms apdzīšanas sākuma transportlīdzekļa vadītājam jāpārliecinās par to, vai pa to pašu joslu priekšā braucošā transportlīdzekļa vadītājs nerāda kreisā pagrieziena signālu. Savukārt *E.R.* ar Lēmumu saukts pie atbildības par to, ka iebraucis brauktuves joslas kreisajā pusē un, nerādot brīdinājuma signālu, uzsāka cietušās personas vadītā transportlīdzekļa apbraukšanu pa kreiso pusi, kā rezultātā izraisīja ceļu satiksmes negadījumu.

[9.4] Izvērtējot, vai konkrētās administratīvā pārkāpuma lietas izskatīšanā tiesā tika pieļauti arī procesuāli pārkāpumi, uz kuriem norāda *E.R.*

apelācijas sūdzībā, apgabaltiesa no pirmās instances tiesas 2011.gada 13.septembra tiesas sēdes protokola konstatē, ka protokolā nav ieraksta par to, vai *E.R.* un viņa pārstāvjiem tika izskaidrotas tiesības, vai tika vaicāts par piesakāmiem lūgumiem.

Prasības, kādas bija izvirzāmas tiesas sēdes protokolam lietas izskatīšanas laikā pirmās instances tiesas sēdē bija noteiktas Administratīvā procesa likuma 137.panta pirmajā daļā. Tiesas sēdes protokolā citastarp bija jānorāda: 1) tiesas sēdes norises laiks (gads, datums, mēnesis) un vieta; 2) tās tiesas nosaukums, kura izskata lietu, tiesas sastāvs un tiesas sēdes sekretārs; 3) tiesas sēdes atklāšanas laiks; 4) lietas nosaukums; 5) ziņas par administratīvā procesa dalībnieku, liecinieku, ekspertu un tulku ierašanos; 6) ziņas par to, ka administratīvā procesa dalībniekiem izskaidrotas viņu procesuālās tiesības un pienākumi; (..) 9) administratīvā procesa dalībnieku pieteikumi un lūgumi u.c.

Tas nozīmē, ka pirmās instances tiesas sēdes protokolā nav norādītas visas likumā paredzētas prasības. Izvērtējot, vai šāds tiesas pieļautais procesuāls pārkāpums var būt pamats atcelt pirmās instances tiesas spriedumu un nosūtīt lietu jaunai izskatīšanai, apgabaltiesa konstatē, ka atbilstoši LAPK 289.^{21} panta sestajai daļai apelācijas instances tiesa neatkarīgi no sūdzības iesniedzēja motīviem atceļ rajona (pilsētas) tiesas nolēmumu un nosūta lietu jaunai izskatīšanai, ja lietā nav tiesas sēdes protokola vai tiesas sēdes audioieraksta. Tā kā izskatāmajā lietā pirmās instances tiesas sēdes protokols ir pievienots lietai, protokola noformēšanas nepilnības nevar būt tiesisks pamats pirmās instances tiesas sprieduma atcelšanai.

[9.5] Par *E.R.* iebildumu, ka viņš pirmās instances tiesā tika uzrunāts kā pieteicējs, bet *I.P.* kā cietusī, apgabaltiesa norāda, ka šāda situācija bija iespējama, jo tolaik administratīvā pārkāpuma lietas izskatīja Administratīvā rajona tiesa, kurai bija saistošas gan Administratīvā procesa likuma, gan LAPK normas.

[9.6] Izvērtējot *E.R.* argumentu, ka apdrošināšanas kompānija noraidījusi *I.P.* prasību pret apdrošināšanas kompāniju, apgabaltiesa no vispārējās jurisdikcijas tiesas sprieduma, kas stājies spēkā, konstatē, ka *I.P.* prasības noraidīšanas pamatā nebija *E.R.* norādītais apstāklis, ka *I.P.* tika atzīta par vainīgu ceļu satiksmes negadījuma izraisīšanā.

[10] Apgabaltiesa atzīst, ka izskatāmajā lietā *E.R.* administratīvais sods piemērots pamatoti un tiesiski, līdz ar to, ņemot vērā administratīvā soda preventīvo raksturu, apgabaltiesa uzskata, ka ar to ir iespējams sasniegt LAPK 22. pantā noteikto mērķi – administratīvais sods ir atbildības līdzeklis un tiek piemērots, lai personu, kura izdarījusi administratīvo pārkāpumu, audzinātu likumu ievērošanas un sadzīves noteikumu cienīšanas garā, kā arī lai tiklab tiesību pārkāpējs, kā citas personas neizdarītu jaunus pārkāpumus.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 289.[12] panta otrās daļas 1.punktu un 289.[22] pantu, Administratīvā apgabaltiesa

nosprieda

atstāt negrozītu Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes 2009.gada 4.decembra lēmumu Nr.4374 (2010.gada 22.septembra administratīvā pārkāpuma protokols Nr.050/PA647304) par *E.R.*, personas kods */personas kods/*, saukšanu pie administratīvās atbildības par Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 149.[21] pantā paredzētā administratīvā pārkāpuma izdarīšanu, bet *E.R.* sūdzību noraidīt.

Spriedums nav pārsūdzams un stājas spēkā tā sastādīšanas dienā.

Tiesnese referente I.Kaļiņina

Tiesnese R.Paegle

Tiesnesis M.Vīgants